

WALTER - ŠIBRAVA

ZNAČKA: Walter-Šibrava	TYP: Trimobil	ROK VÝROBY: 1912
VÝROBCA: Jaroslav Šibrava, Továrna motorových vozidel		
KAROSÉRIA: dvojdvierový, štvormiestny phaeton		
OBJEM MOTORA: 1 248 cm ³	SPOTREBA: 6-7 l/100 km	
BRZDY: mechanické čelúsfóvé	PREVODOVKA: 2+1, neskôr 3+1	
VÝKON: 10 k pri 1 750 ot/min	POHON: zadný	
MOTOR / POČET VALCOV: štvortaktný vidlicový IOE/2	POČET VYROBENÝCH VOZIDIEL: údaj nedochovaný	
RÝCHLOSŤ: 60 km/h	CHLADENIE: vzduch	

Neoficiálna výroba trojkoliek začala v roku 1905, kedy Josef Walter predstavil motocykel Typ B s príviesnym vozíkom. Skutočná výroba však začala v roku 1910, kedy Walter predstavil na Pražskej automobilovej výstave skutočnú trojkolku s pákovým riadením. Trojkolky sa stali veľmi populárne a zaznamenali veľké predajné úspechy. Pred 1. svetovou vojnou boli všetky výrobky Walter predané ešte pred svojim dokončením. V roku 1913 začala značka Walter vyrábať aj automobily a výroba trojkoliek išla do úzadia. Po 1. svetovej vojne predal Walter licenciu na výrobu trojkoliek, vrátane všetkých rozpracovaných dielov, firme Šibrava. Firma obnovila výrobu trojkoliek, ktoré boli totožné s modelom Walter C4, ale v krátkej dobe predstavila aj vlastný modernizovaný trojkolesový model Trimobil.

PODVOZOK

Trimobil bolo trojkolesové vozidlo s jedným kolesom vpredu a s dvoma kolesami vzadu. Zodpovedal licencií trojkolesového vozidla firmy Walter. Priestorný rám vozidla z oceľových trubiek bol vzadu odpružený pozdĺžnymi listovými poloeliptickými perami. Predné koleso bolo, oproti trojkolkám Walter, tiež odpružené perovaním vlastnej konštrukcie Šibrava. Motor bol uložený v prednej časti Trimobilu, hnaciu silu na poháňanú zadnú nápravu prenášal kardanový hriadeľ. Zadná náprava bola vybavená diferenciálom. Riadenie predného kolesa trojkolky bolo zabezpečené dlhým pákovým riadidlom, na ktorom boli umiestnené ovládacie prvky. Trojkolka mala brzdené zadné kolesá mechanicky ovládanými čelúsfóvymi brzdami, ktoré sa ovládali buď nožnou alebo ručnou pákou.

KAROSÉRIA

Kostra karosérie bola drevená, oplechovaná hliníkovým plechom. Firma Šibrava vyrábala viacero karosárskych verzií Trimobilu. Otvorené dvojmiestne športové vozidlo bolo označované ako E2, vybavené bolo skladacou strechou. Dlhšia štvorsedadlová verzia označovaná ako E4 mala dva rady sedadiel a skladaciu strechu, jednalo sa o typ karosérie phaeton. Ďalšou verziou s označením EK4 bola tzv. „drožka“ s uzatvorenou karosériou typu landaulet, vrchná časť karosérie bola odnímateľná, takže vozidlo sa dalo používať aj v otvorenej verzii. Ďalej sa vyrábala dvojmiestny pick-up alebo valník s nosnosťou 400 kg, označený ako EN a trojkolka vo verzii dvojmiestnej skriňovej dodávky s označením ENS.

MOTORIZÁCIA

Pohon trojkolky zabezpečoval vzduchom chladený vidlicový dvojvalcový štvortaktný motor s objemom 1 248 cm³. Motor mal rozvod IOE a spolu s prevodovkou tvoril jeden celok. Ako novinka bolo použité obehové mazanie motora za pomoci olejového čerpadla, pôvodné trojkolky Walter mali ručné mazanie pumpičkou. Pôvodne bola prevodovka dvojrýchlostná so spiatockou, druhý stupeň bol v priamom zábere. Novšie motory mali trojstupeňovú prevodovku so spiatockou. Elektromagnetické zapalovanie bolo poháňané vačkovým hriadeľom prostredníctvom spojky, ktorá bola umiestnená vnútri remenice vetráku. Chladenie motora vzduchom pomáhala zabezpečovať vrtuľa umiestnená pred motorom.

